

CẢM NGHỊ

Hạnh phúc mỏng manh

THẦN NGUYỄN MY LỸ

(TIẾP THEO)
— Mẹ và con mừng giã.
Mẹ đi nhà lều với con nhà.
Mẹ đi hoài bỏ con 1 mình
buồn muốn chết.
— Mẹ đau và muốn ra các
con. Nhưng công việc làm
phải lo không thì đến có tiền
đề sống. Con thương mẹ thì
rằng lết bệnh, đừng khác nữa
chúng này thống cùng việc
xung xúi mệ vì ở bên con là n
Bố! Ngày kia con ở ở bên
rủ mệ. Uất Hương sung sướng
giật đầu gục vào lòng mệ. Người
kia ánh sáng niềm vui cuối
cùng này mà lòng lết lết rồi
như ánh đèn 1 mình. Uất
Hương thì thầm "Mẹ ơi con
yêu mẹ nhất đời".

Uất Hương thì thầm trong
chức giả như con mèo anh
Duy đến bên cô lễ ngộ. —
Hương của cô anh biết
bữa phải không! Chén này
chuyên bày đem trà mệ về bên
bể nhé.

SUY GẮM

Đàn bà—Đàn ông—Tình yêu—Cuộc đời

* CHUỐI TÌM XƯA LAM

* Kà náo sống không đến nỗi không phải là không ngoan
như họ tưởng đâu.

DELACHOUCAULD

* Thà đi khố còn hơn là chết đói chết vì nghèo...
của con người.

LaFontaine

* Nhà nước cũng như thân thể người ta có nhiều cơ
năng không lấy gì đợ để cao có những cơ năng người
ta phải cho đầu tư vào để mới phát huy được.
* Các sa mỵ của cuộc đời sẽ ra sao nếu không có áo
áo bọc rừ của tư tưởng chúng ta.

Anatole France

THƠ

Mỗi mùa

gửi người bạn thơ...

Người lưu luyến về tình
cười. — Tỉ anh cho Hương ra
phủ trường đơn mệ với.
Anh Duy thì phủ lên đầu
Tất Hương.
— Dĩ nhiên. Con gái cưng
của mệ phải có mặt trước tiên
rồi. — Anh xù xù, ngạo
Hương hoài em mệ mệ cho
anh xem.
— Thời anh sự rồi. Vào
thời anh đi có nòng tới giờ
rồi anh đến 1 đến 10 lễ chưa
xong anh đi 1 mình.
Uất Hương cũng làm như
anh Duy đang làm chủ tình tế
này Hương này đây.
— Uất thì cho em với.
Đó chính 4 cặp có lẽ chạy
đua đến bên cô lễ ngộ và trở
ra với chiếc áo đầm màu hồng
yêu thời trang. 2 anh em lên
đường.

TITGL

(không phụ hàng cho người
yêu đến)

CÔNG NỮA

Ngâm ngùi

cho Tròn Ngọc 3361
chìm buồn với đời đau
nghe tình buồn, cả rừng
rừng tay ra
nên hôn giữ chết tình nỗi
giống đời nỗi đau xưa xưa
Rừng ngùi đó Tròn ngọc
nguyên
Trông với hai đôi, bóng
chấm phù phù bóng.

VI THA

(tinh thần)

Hình ảnh một Mùa Xuân

T. TRẦM

(TIẾP THEO)
Đầu xuân lên đèn, đôi kính
tường hơi rớt xuống theo đôi
cánh tay đang đi đứng đường
bút trên nền giấy đỏ. Xong 1
tờ, ông lễ ngừng đầu ngón
ngón từ lối kẹp treo lên cây
kém đi giữa các chum quýt,
tiếp tục trải tờ khác... Nghĩ
mực đi con, ông đứng bắt nài
mực.

Tôi nhớ đôi tay ông những
đường kẻ 1 lên thật rõ
những ngón tay thật dài vào
xương nhuộm màu vàng
khô...
Hàng đống kén đã đầy,
những câu đã đủ bay phất

Năm nay đây lại ở
Lại thấy ông đi xưa
Nhưng mỗi năm một vắng
Người thuê viết này đâu?
Cây đã buồn không thắm
Mực đọng trong nghiên
sầu!

Ông đã vắng người đây
Qua đường không ai hay!
Là vắng rồi trên giấy
Người đương xưa bụi bay...

Năm nay đây lại ở
Kính thấy ông đi xưa
Nhưng người muốn năm cũ
Hơn ở đâu bây giờ?!!!

Tôi nghe mắt mình hơi cay!
Tôi hình dung đến ngoại tôi,
cũng về đúng đó, năm năm
trước người con trên trần thế
Nhưng tôi giúp Tết như hôm
28, ngoại dắt tôi đi xem thiên
hạ sớm tối, chờ nhà tôi nghĩ
chỉ có ngoại, có mẹ và tôi tiến
đầu nhà sớm, mọi
ngủ lại ngày tôi đều đơn giản
đôi tay mệ tôi, khi đến
những quả hồng tươi lên ngoài

LINH NHẮN TIN

Phan xuân Huệ KBC.4247
mến tín Phan xuân Diệu,
Phan xuân Phấn, Phan xuân
Rất từ ở Phố Nguyễn Huệ
đầu?

TS NG TÀI hiện đang
điều trị tại Trại An Dương
Quân Khu 3 Biên Hòa mong
tin Thuyết Võ phước Trinh
trước ở Tiểu Đoàn 201 Pháo
Binh an chuyển chuyển đi đầu.

NG HUU MẠNH trước ở
đầu tại Trại
Tám 5 Hồi Lức, cho Ng huu
Vân KBC 3126 biết tin.

— Nhân tin cho con là
TRUONG T YEN hiện đang
cho bà học điều trị tại Trại
Y V Cộng Hòa. Nhân mừng
tin anh.

— TRẦN V. AN KBC.
4185 mong tin anh là Trần v
Thọ trước ở Liên đoàn 3 BBQ.
— TRẦN V LÂN hiện
phục vụ tại đơn vị nhỏ cho Trầ
v Đăng KBC.3506 biết tin.

Giờ thơ

Hùng Việt

sưu tầm * phiên dịch * sáng tác * bình luận

— LAM-ANG

Nhớ Nông

Nhớ ai thì cực không nỗi
Rời bên (?) cái rượt mưa buồn nhớ rơi
Rời từ Yên Thế rồi Cao Bằng
Nông đi phục vụ dân công
Xa nhà xa bạn cho lòng buồn tênh
Nông đi nông vất vả ghèn mưa trèn
Vai chực cơn nắng dài ghèn mưa trèn
Nông đi có như chàng nông
Như chàng này mẹ như con như p (3)
Chức nân nông lương chán đi
Vai nông mệt nặng gào xé, bấy căn
Nông đi với vợ học nhân
Trông nông thì thấy trong lòng quân đau
Nông đi năm tháng dài đầu
Kịp thì lao khổ như trâu như bò
Cơm vàng muối trắng chẳng no
Rời nhà thì, phố nông họ mầu trào
Thước kẻ năm tháng dài đầu
Sợ rằng với biết bao nỗi buồn
Ngày xưa nhớ lại cảm hàn
Tuy rằng hạnh phúc còn hơn bấy giờ
Đời phồn có phải là phú
Thước kẻ năm tháng dài đầu
Bây giờ dài dài nặng nề
Như nhà này với thì xưa quá rồi
Nông đi nông thì là xa cách
Tay ra là thuốc ỉa chôn chôn
Ở đây có kẻ người kinh
Người mừng người thì vui tình anh em
Thương nhau máu chảy ruột mềm
Yên nhao chúng một mẹ hiền Việt Nam
Nông ơi, cách trở quan can
Bán ruộng còn quê lúa vàng như sữa
Hay là dưng gặt ngựa trâu
Sắn khoai nặt cơm lúa gạo náo gầy
Thương nông thì cực đắng cay
Áo chàm phục nặng đọa dầy giờ mưa
(xem tiếp trang 6)

Hơn 40 năm kinh nghiệm nghề nghiệp,
Trên 400 triệu bạc đầu tư,
Dùng toàn máy điện tử tối tân
nhứt thế giới,
Kỹ sư điện tử đã phục vụ COLGATE
PALMOLIVE trên 20 năm,

Tất cả nỗ lực hướng về:
một công thức tinh vi, thuần như
thích hợp cho từng vùng một
ở Việt-Nam,

— một sản phẩm chỉ có hơn
chợ không kém ngoại quốc

BỘT GIẶT

VIETNAM

GIẶT TRẮNG PHAU, ÍT HAO, MAU SẠCH

* Truận đài của NGUYEN AI LÔ
—179—

—179—

29

—Thầy nói :
— Em nghĩ cuộc đời đưa đi cũng hay.
Anh đã nghĩ nhiều rồi chưa ?
— Hài thân Thầy hỏi :
— Tôi nghĩ vì con.
Thầy ha hả nói :
— Vì lo cho em. Nhưng anh vẫn chưa
bắt Lo. Cha cháu cái nói cho đũa bẻ.
Hải gật đầu :
— Đúng, em nghĩ. Nếu em không nhắc thì
anh quên mất rồi. Thầy em cũng em nghĩ.
Thầy trả lời :
— Bức tửu của vài hôm nữa.
Hải nói :
— Duyệt, anh sẽ xem cho em cái
những. Cha cháu à, anh nghĩ :
Thầy nhân nhiên đáp :
— Không, em đã đi đủ.
Thầy nghĩ nghĩ lại rồi nói :
— Anh muốn vậy em chẳng chi. Lâu
này được cả chữ Cao vậy àn tin. Cha tôi
say em nói đúng hay không Cao không.
Thầy chấp miệng trả lời :
— Không? Em mong quá.
Hải nói lần nữa :
— Chỉ chờ chữ Cao là chưa vội vậy. Em
gặp chữ cái nào đi con. Nếu sau này
em gặp chữ nào vậy đi rồi báo anh biết
mình. Nhất là con.

[illegible]

(Còn nữa)

-41-

• của SƠN NAM

[illegible][illegible]

Còn nữa)

Tiểu thuyết gián tiếp

- 32 -

* BACH LANG

ĐÀ LẠI MẮT SẼN TƯỜNG TƯỜNG,
ĐÓ MỌI MẮT SẼN TRÚNG HỒ VẾ TÊN, HỒ
CẤP BẠC, ĐÁP DANH TÊN NGƯỜI CHỈ DANH CỎ
QUAN V.V., GIỮA THUYẾT NÀY VÀ NGOÀI
ĐỢI CHỈ LÀ MỘT CÁI NHÌN VÔ TÌNH NGỒI
Y MUỐN VÀ TRẢ NHIỆM CỦA TÁC GIẢ

PHẦN i

Thấy Diệp Tú có vẻ nghi ngại, Bà Trần đoán rằng người
đã bị ảnh hưởng đến những thiếu thốn trên học,
Trước khi tới đây đã đã điếu vào kỹ về Diệp Tú và gia
đình nhà.

Hắn tiếp :

Thưa bà, đây là một cái chai bôi bôi, được là làm từ thối

[illegible]

ty và rôm trước mặt người lữ uto.

— Vấn tiếp:

— Thưa tôi xin hỏi là: Thiết nghĩ tôi tới đây là có ý muốn giúp bà, chứ chỉ có ý gì khác hết. Tôi thấy bà và gia đình bà không có một cuộc sống lại, phải có một cái nhà kể, phải có những ngày vui tươi hạnh phúc thắm. Tôi thấy có nhiều người có chồng như bà, cũng làm việc như chồng bà, nhưng chỉ nhờ nhà ở chật như cái lại ở nhà lâu đi xa học, có thể có bết, hết xoắn đo trắng tay...

Phải! Diếp Thu đã thuyết phục đó. Đó là sự thật. Ngay tại trong cơ sở năng công tác thế này. Một họ a tự nhiên bà nâng giá nghĩ ra, vào làm việc ở một cơ sở công tác của công nhân trong một thị trấn gần, đã trở nên gần có một cách nhanh chóng.

Thấy Diếp Thu có vẻ hào đồng ý kiến với nhà, hẳn đi về nhà.

— Thưa bà, vì biết rõ hoàn cảnh chật hẹp của bà, tôi xin đi ngủ với bà một đêm để được biết rõ hơn.

Diếp Thu nhìn nhà bà.

— Chuyển là thế nào?

— Thưa chuyển này có lợi cho bà và gia đình bà.

— Có lợi cho tôi và gia đình tôi thế?

— Phải!

— Lợi cho thế nào?

(Còn nữa)

(Còn nữa)

TRANNG ỚP phụ nữ

Người đã đứng lên trước, sẵn sàng dâng gươm
 trước cho bằng chớ để cho Williams, trở lại sự
 Ngươi trên cơ Williams hỏi
 — Có việc chi?
 Ngươi nghĩ điều ra sau sẽ biết:
 — Tôi Ngươi ở dưới nước cho tới giờ
 bạn tôi ông.
 Williams nói Ngươi trên kinh thành châu Âu
 Ông ta nói
 — Tôi có như từ đây cây cỏ chín
 Ngươi chờ
 — Một số chín thì sao ông Williams?
 Tôi có chín cây sừng rồi.
 Tên cơ người trong phòng này Ngươi nói
 thầy bạn ông.
 — Này phải đi kiểm tra phải ông.
 Ngươi cũng lấy trên một lydra cho Williams.
 Ông ta nói cầm trên tay thanh kiếm để lấy
 ly sừng.
 Ngươi nói:
 Bỏ ngửa trước cả thanh kiếm vẫn chưa quen
 Williams bảo
 — Vậy thì có bộ làm gì. Ngươi đi có hơn
 không.
 Ngươi nhìn cánh tay sẵn sàng của mình.
 cười
 — Tôi muốn lấy chiếc khóa miệng mới chế.
 Williams nói
 — Ngươi có không rứa? Ý điều gì là
 sai đây ông rứa?

Nàng nghĩ thầm đây là nhà Williams,
Nàng thấy đợc nó tới cửa của bà và nghĩ
đến anh nó. Nhưng Nàng lại giúp phải
đến anh nó để hỏi về ông ta.

— Ông ta ở trong phòng và với một người
đang nói chuyện — Williams nói và dường như
đang có người nào đó mà chính nàng đã tự
nhiên ra hiểu về anh như thế.

— Chúng ta không thể nói hiệu như nhau tự
đợc ông Williams.

Ngày thứ Năm gần cuối báo :

— Nếu tôi đợc anh ý sẵn sàng
— Tôi như ông đợc tôi sẽ là người
đầu tiên.

Williams cũng cười nói :

— Nàng cũng không biết với tôi một
người nào mới phải yên dự định chúng ta
có vẻ nói đó.

Nàng nghĩ thầm khi ấy BW! là :

— Trước khi lấy chồng ông không thể
đến phòng ngủ không hề hợp đợc với
sao?

Williams! :

— Nàng có nói tôi không tin mà
— Ông có thể không tin
— Tôi có không muốn tin ông thì ông
không thể tin.

Dựa vào sự thật đã ra hiện ở đây.

(CÒN NỮA)

ngày xưa
mười tám

26 Truyện dài NHẤT-GIANG

1

Chi Nga thì đáp:

— M' s, Tâu hèn người ta đâu phải là một cái khung nhai và một cái đũa để cho ai chài cái đó thay vì một cái chân mũi.

Tôi nói:

— Nhưng, chi phải biến chuyện của chi hơn là thế? Mũi tôi của chi là một mũi tôi... vớ vẩn!

Mũi song cái mũi, tôi giữ mình nẻo này chi? Chi Nga thì:

— Cái mũi phải phang mũi chi Nga. Tôi vậy đúng đúng thật đúng đả đến với chi:

— Chi Nga... em xin lỗi chi!

Nhưng không, Chi Nga không giận chi hết mũi tôi.

Mỹ, em nói đúng mũi tôi của chi là mũi tôi chi?

Tôi thì thăm:

— Chi... chi hiện vậy tức là chi không hề bị mủi không? Vậy thì sao chi không chài mũi tôi thay vì vớ vẩn vậy chi bây giờ? Em tin là nó không chi mũi mũi đúng.

Chi Nga lại thì đáp:

— Mỹ ơi... Thôi vậy, thôi vậy, làm cái cần nhưa đũa thì anh em không chi như vậy? Tôi em có chi... đũa-mũi cái thì hèn dục thế này cho chi.

Tôi cười cười nói:

— Em hiểu chi, tôi không biết dục thế này chi... dục thế này chi... Chi Nga thì cười cười nói:

— Em vậy anh em chi?

Đuôi dỏ thủ thỉng đi đẹp đến đâu, cũng chỉ là một mũi tên chỉ vọng !

— Chi Nga bằng hàng :
— Phải, nó vô vọng, nhưng nó cố gắng vô cùng em à.

Tên 19h 10p :

— Đẹp, nhưng lại là một cái đẹp không có đoạn kết mà cái đẹp quá tuyệt vời !

Chi Nga nói nhưmơ :
— Những chuyện tình đẹp là những chuyện tình mất Mỹ cơ.

Tôi nghiêm giọng :
— Hay thực tế một chút chi Nga. Em không muốn sống một cuộc đời trong tình yêu lãng mạn đâu !

Chi Nga lắc đầu :
— Trong tình thuyết hay ngoài thực tế cũng vậy thôi. Mà chi đang sống rất thực thế đấy Mỹ cơ !

Tôi bậm mũi :
— Thực tế cũng chi là chấp nhận một nỗi thất vọng, một nỗi buồn, một nỗi đau, một chi đang là đôi bên, đôi bên cùng đau, đôi bên cùng khổ !

Chi Nga nói :
— Nhưng, trong lại trước mặt là gì hả Mỹ ? Tại sao em lại đâm điên rồi bỏ khuỷa chi chịu lại mất người mà chi không hề yếu thương.

Tôi đành bỏ :
— Nhưng chi cố bằng lòng, rồi tình yêu sẽ đến sau với chi.

Chi Nga nghiêng "đầu như tôi" :
— Tại sao em biết nó ầu đó mà em không cần nghe lời chi ? Nếu tình yêu sẽ đến sau thì em hãy chờ, chờ lấy chờ chờ Long cũng vậy mà thôi !

Tôi kêu lên :
(Còn nữa)

(Còn nữa)

- 23 - Truyện dài **THẢO TRƯỜNG**

[illegible]

(CÒN NỮA)

AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA

CHUNG RƯỢU TÀN CẠN

- 18 - □ Truyền dài PHAM HỒ

☐ Truyền dài PHẠM HỒ

[illegible]

(CÒN NỮA)

